

am, žalibog, ne moremo hoditi, kajti psovanje in napadanje ni božja beseda in tudi ne bo. Bog ti grehe odpusti, koliko pohujšanja in nevolje si ti že napravil med farani zavoljo svojega pohujšljivega obnašanja in zavoljo svojega trupenega jezika. Naposled pa prav ponižno vprašamo preзвиšeno Ekscelencu kneza in škofa v Mariboru, ali so jim ti Rabuzovi škandali manj in kaj bodo ukrenili, da se verno ljudstvo ne pohujšuje po duhovnikih, ki se ne drže več vršnega izgleda Kristusovega in njegovih naslovov o ljubezni do bližnjega.

Telegram. Škalskega kaplana Rabuzo, manega klerikalnega petelina, so orožniki aretirali radi posilstva.

Sv. Luri ob Ščavnici. Dekliške in mladeniške zveze so zbiralnice ničvrednežev, ponočnjakov in zapravljalcev. Dosedaj sta še neko in neko dekle in fant bila mirna, poštena in sta prišla ob pravem času domov, ali zdaj! Dekle pride domov ob polnoči, fant zjutraj ob šestih ves blaten in pijan. Dekle leži v hiši vse razpazano in pokozlano. Mati kolne in joče. Glejte, vse to je sad mladeniških zvez pri Sv. Juriju in po drugod, to je zasluga Trstenjaka in drugih kaplanov, katerih srca goré bolj za dekleta kakor za Boga in njegovo čast. Stariši, če še imate radi svoje otroke, ne puščajte jih tja, obdržite pred vsem dekle doma. Meni so jo že iztrgali iz rok ter jo potegnili v hudičovo kolerico. Zdaj imamo že oče in mati hčerkin sad v zibel. Hčerka je bila prej poštena deklica, sedaj je gnusoba, sedaj sama priznava, da ako bi ne bila tja zahajala čez noč, ne bi v to nesrečo prišla. Tam in med potom je zbiralice hudičovo, zapomnite si to, stariši, to prijava moja nesrečna hči Micika. — Vam dobro mani Jurjevčan, že pri tem v nesrečo zakopan v svojo družino maloletno, nesrečno na večno.

Iz Št. Ilja v Slov. gor. Po dolgem molčanju se spet oglašamo naprednjaki pri tebi, ljubi nam Štajerci! Zvedel si že gotovo, da so sedaj pri nas na krmilu prvaški klerikalci, ker je nekaj naprednih veleposestnikov umrlo in smo tedaj pri volitvi dobili premalo glasov. Iz samega veselja nad to precej piškavo zmago priredijo pravi 5. t. m. „velikanski“ veselico, katere se bodo baje udeležili tudi „rdeči kokoti“ ali sokoli iz „vseh“ slovanskih krajev. Da bodo mogli naši prvaki prisilecem takoj pri kolodvoru pokazati, kako so vneti za narod ter izobrazbo in kaki sovražniki so pravih naprednjakov, uničili so našemu vrlemu in naprednemu zdravniku dokaj že rodovitnih sadnih dreves. Klerikalni listi neprenehoma blatio naše naprednjake in lahko rečemo, da je to zločinstvo sad hujškarije črnosuknježev. Da bodo taji „petelini“ dovolj prepričani o veselju naših prvakov nad zmago, ustanovili so naši narodnjaki dvoje pevskih društev. Enemu je načelnik naše dobro poznano kaplanče. To je klerikalno in so v njem večidel samo zale kaplanove „jungerce.“ Drugo pevsko društvo pod načelništvom učitelja Spragerja je baje liberalno. Naš politni „direktar“, po domače „šaljivi Jakec“, je tudi ud pevškega društva; kar čez noč je namreč začutil, da poje milejša kakor slavček. Tako je vnet za petje, da je celo pozabil na svoje „manevre“ v cerkvi, o katerih smo že pisali. Omenjeni pevci pod kaplanovim in Spragerjevim poveljem imajo vsak dan blizu do polnoči vaje. Ko se mladeniči in dekleta v najlepši dobnosti vračajo domov, vriskajo in kriče, da bi lahke poginjenega psa izbudili. Čudimo se le, kako stariši tako neprevidno puščajo deklice k „ponočnim“ vajam. Znaniti, da se bo „sad“ tega tega kmalu pokazal. O veselici, o priliki naših novih občinskih očkov bomo, ljubi Štajerci, prihodnjič poročali. Prav krepko izpraznili bomo tudi našemu kaplančku suknjo. Omenili bomo prav čudne cerkvene razmere, pripovedovali bomo o ljubezni naših črnih podprenikov do bližnjega. Izpregovorili bomo še nekaj besedic o našem poštnem direktarju in o faki-nastem dopisunu klerikalne cunje, ki v Selnici krepko svojim kozam vlada.

Iz Dobrne. Sledeči „uradni popravek“ moramo objaviti, ne da bi napravili opombe: — Štev. 195. Sklicujoč se na paragraf 19 tiskov. zakona z dne 17. decembra 1862, drž. zakon št. 6 ex 1863 zahtevam z ozirom na dopis objavljen pod zaglavjem „Iz Dobrne“ v št. 14

Vašega lista, da sprejmete v zakonitem roku na istem mestu in z istimi črkami nastopni uradni popravek: Ni res, da se je na dan volitve brala sv. maša za ta namen, da bi se jih kaplan in župnik še več na svoje limanice dobila; res je pa, da se je brala ena sv. maša (svitanca) na čast Matere B. Pompejske na dober namen, ena pa na dober namen. — Kn. šk. župni urad Matere B. na Dobrni dne 16. julija 1906. — Friderik Kukovič, župnik.

Sv. Trojica v Haložah. Pri nas vlada mir in zastopnost in tudi duhovnike imamo, hvala Bogu, pridne. Ali kjer je mir, tam tudi želi vrag svoje grdo seme zasejati. Pred nekoliko leti je severni veter tam iz likarskega kraljestva vrzel neko ničvredno plevel v našo mirno dolinco. V „Našem Domu“ št. 12 piše tako le: Dan po volitvi sem imel nekaj opraviti v Krapini. Mahnem jo tedaj čez Ptujsko polje proti Haložam. — O ti lažnivi grdn in dopisun, kaj pa je tebi treba čez Ptujsko polje mahnuti proti Haložam, ko pa si v Haložah doma! Kadar pa zagleda kje Štajerca, postane ves divji in se obnaša, kakor bi bil ob pamet. Težko čakamo, kedaj se od nas pobere!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Leta 1904 se je pri Sv. Tomažu ustanovilo veteransko društvo ter dobilo od višje oblasti dovoljenje poveljevanja v nemškem jeziku. Dne 6. julija t. l. so obhajali ti veteranci slavnost bitke v Šlesvik-Holštajnu in g. Antolič kot izvoljen ekscir-majster je komandiral v nemškem jeziku, na kar se je vršilo vse v najlepšem redu do tistega časa, dokler ni Fr. Lapornik povzročil nemira. On je namreč na hemško povelje ostal statič kot štor, potem izstopil iz vrste ter rekel: Na moje besedo naj podnačelnik Čatorič prevzame povelje čez ta vod (Zug). Antolič se je potem rajši odstranil. Ali sedaj mi stari vojaki, ki smo aktiv doslužili, vprašamo Loparnika: Ali znaš, za kaj so veteranska društva sploh dovoljena? Ali za kaj koristnega, ali za hujškanje v jezikovni politiki? Koliko vojaške izobrazbe si se ti pravzaprav naučil v teh 8 tednih v Celju? Kaj bi se zgodilo, ako bi veteranci v vojskinem času bili poklicani za vzdrževanje miru in ti bi kaj takega počel? — Malo pozneje je Anušak govoril svoje neumnosti in s tem povzročil prepri med veteranci. Ja, Anušak, mi smo res sinovi slovenske matere, ali naša mati ni nikdar povzročila najmanjšega nemira med narodi. Vedi, Anušak, da nam zveni še dandanes po ušesih povelje starih zaslužnih mož v nemškem jeziku. Kam bi prišli v avstrijski monarhiji, ako ne bi imeli službenega jezika, ako bi v militerški reči vsak narod po svojem hotel gosti? Ti hočeš kratkoma napraviti pri nas madjarske razmere, pa ne boš, Jaka! Tvoje srce ne bije ne za narod, ne za domovino, ne za vero, še manj pa za cesarja. Mi pa se bomo ravnali po svoji pameti in bomo smatrali tisto za sveto, kar so nam zaslužni možje že nekdanj polagali na srce, in to je nemška komanda, ne pa po tem, kar roji po tvoji prenapeti butici. Več dosluženih vojakov.

Zalec. Hmeljarsko društvo v Zavcu. V marcu t. l. se je vršilo v Žavcu glavno zborovanje tega društva in ukrenilo se je marsikaj koristnega. Pred vsem se je razpravljalo, kako naj potovalni učitelj še bolj pogosto podučuje naše hmeljarje o racionalnem pospeševanju hmeljarstva in kako naj se hmelj bolje proda. To bi bilo vse lepo, ali v praksi, v jeseni je vse drugače. Takrat ravno potovalni učitelj, zlasti njegov namestnik in nekateri društveni odbor-niki mešetarijo preveč med kupci in prodajalci in to delajo le zato, da vtnakejo v svoj žep kak prislužek. Ravno ti ljudje, ki bi imeli stati na strani kmeta, na njegovo škodo mu prigo-varjajo: „Ti, tvoj hmelj je slab in manj vreden, bodi zadovoljen, da ga sploh prodaš, daj ga le, daj!“ In uboga kmečka para se pusti preslepiti ravno od tistega, ki bi imel delati pravzaprav v njegov prid. Temu mora biti enkrat konec, in mi hočemo imeti v prihodnje v društvenem odboru le nesebične može, ki bodo pod vodstvom prezaslužnega načelnika Bergmanna delali za kmete, ne samo za svoj lastni žep. — Pri omenjeni seji je načelnik govoril tudi o prove-nijenčnem hmeljarskem zakonu ter omenil sejo drž. zbora z dne 8. februarja t. l. ko se je raz-pravljalo o tem, kako naj se varuje in povspe-

šuje domače hmeljarstvo. Takrat so se obrav-nale sledeče 4 točke: 1. Kako naj se varuje naš hmelj pri sklepanju trgovinskih pogodb, 2. naj se predloži provenijenčni hmeljski zakon, 3. naj se preskrbe spretni in zastopni konzul-lenti (svetovalci) za hmeljarstvo in končno 4. naj se preskrbe izdatnejša sredstva za pospeše-vanje hmeljarstva. Prve tri točke so bile po govoru ranjkega viteza Berkasa sprejete le četrta dela hmeljarjem preglavico in te preglavice je kriv povsod, žalibog povsod — gospod davkar. Tlačil se nas z osebnimi davki (Personalsteuer) in s tem, da se uvrščajo hmeljišča v najvišje zemljiške razrede. Iz desne roke e dvakrat več pri davkarji izpreša kmetu, kakor mu kedaj država v levo roko poda kot olajšavo za pospeševanje hmeljarstva in ravno to je tista težavna okolščina, ki nam jemlje veselje do hmeljarstva. Naloga društva je tedaj, da zdru-ženo z drugimi hmeljarskimi društvi na to dela in sili, da se na hmeljarje z davki ne pritiska več tako kruto ter naj se zlasti pri osebni do-bodarini išče dobiček tam, kjer je denarja na kupe; kmečki stan ima po navadi le kup dolgov. No, zdaj imate novo izvoljenega klerikalnega poslanca Vovška, bomo videli, kaj bo ta za vas dosegel. Na Korošca pa se itak ne smete zana-sati, kajti duhovnik itak ni za kmeta, pač pa le za svoj žep.

Novice.

„Naš Dom“, list štajerskih ščurkov in zago-vornik duhovniških zakonolomcev, me pozdravlja v 15. številki s sledečimi, prijaznimi besedami: „Socialdemokrat Linhart je sedaj postal urednik „Štajerca“. Tukaj se zopet vidi: gliha vkup štrih“. — Ker sem jako vesele nature in se čutim srečnega, kadar me napada ta ali oni farucelj, izjavim že danes, da se v bodoče nočem brigati za pobalinsko napadanje takih ljudi, ki kujejo iz vere denar. Le toliko omenim, da ne bode „Naš Dom“, po domače „Polom“, mislil, da se njegovih groženj in napadov bojim: le bruhajte svoj farski strup, kajti končno bode-te poginili v lastnem blatu! Jaz pa se borim in se bodem boril proti farštvu, ki je najhujša ne-sreča naroda; vedno in povsod se bodem boril v prid zatiranega in zanemarjenega ljudstva! Toliko enkrat za vselej! — Linhart Karl.

Vožni listki in politika. Prvaški „političarji“ kakor sedé v uredništvu „Fihposa“ imajo grozne skrbi. Prosimo: kako se solzi pravaško srce, ako vidi na zakonem stranišču napisano le „hier“; takoj pride članek v „Fihpos“, kakor da bi bila slovenska domovina le od straniščnih napisov odvisna. O, prvaki imajo velike skrbi in bojimo se, da postanejo njih možgane od samih skrbi vođene. To jih sicer ne skrbi, da propada bedni kmet, da je izseljevanje v Ameriko in Prusijo vedno večje, da so davki vedno večji, — a, to so za pravke malenkosti. Prvaki so siti in ako strada kmet ali delavec, kaj jim mai! Oni imajo vse druge, večje skrbi. Glavna stvar so — slo-venski vožni listki. Nam se sicer zdi, da je presneto ednako, ako zahtevam na kolodvoru karto v Maribor ali pa v Marburg. Glavno je, da se tja pripeljem. Prvaki pa kriče: ne, glavno je, da zahtevaš slov. vožni listek, vse drugo ni nič. Torej slov. vožni listki nas pripeljejo v nebesa. Kdor ne veruje, plača groš!... Ubogi čitatelji prvaških listov, za kako neumne vas smatrajo pisachi teh listov, s kakimi otročarijami vas pi-tajo; in vi — greste na lim. Pametni možje se pač ne bodo menili za te neumnosti!

Župan Josip Ornig v Ptuj praznuje te dni 12 letni jubilej, odkar je zasedel županski stol ptujkega mesta. Sovražnikov je imel dovolj, — ali danes so si vsi svesti, da so ptujski meš-čani pravega moža izvolili. Ornig je mož, ki pozna delo, — saj je navadni obrtnik, ki je živel vedno med ljudstvom, ki se je priučil med narodom vsega tega, kar je narodu v korist. Mesto gleda tedaj ponosno na plodove Ornigo-vega dela. Zlasti na šolskem polju si je pridobi-l župan nevenljive zasluge. In koliko je storil kot okrajni načelnik! Vendar pa ga napada mračna gospoda v prvaških listih. Ali čimbolj ga bodo prvaki sovražili, temvišje stoji v našem spoštovanju. Prosto stisnemo županu ob njegovi 12 letnici moško roko ter mu ključemo: Naprej v tem duhu kot doslej!